

grějomy se pši hogńu. — Żowki wiju wěnki. — Twója chórosć trajo wélgín dłujsko. — Cogodla nĕpijotej, nĕjstej ga łacnej? — Co wijotej? Wijomej wěnki, dokulaž bužo how witše wélikí swěžeń a tež my bužomy naš dom pyšniš. — No, hujko, co se tak wélgín smĕjošo? Ja se smĕju, dokulaž sćo wy gólcy tak glucne. — Cogodla to nĕsmĕjoš? šak my wšykne to smĕjomy. — Na dwóre grajotej bratš a sotša. — Ja mogu južo na klaviry graš. — My ryjomy groblu na mroce. — Ja sebe myju ruce, żowka talafe a šklicki myjo. — Tkalc tkajo, šejc a šlodaf šyjotej, kšylcy kšyju. — Hujk a šota dajotej bratšoju pĕneze. — My lejomy wódu do suda. — Grajošo-li z notow abo z głowy? — My hyšći notow¹⁾ nĕznajomy, ale grajomy z głowy.

B. Ich trinke nichts, wenn ich nicht durstig bin. — Warum spielt ihr? — Das fleißige Mädchen spinnt und webt. — Warum dauert denn unser Elend so lange? — Meine (beiden) Schwestern winden Kränze, weil Vater und Mutter morgen nach Hause kommen. — Mariechen und Hannchen spielen mit Steinchen. — Pflaumen reifen nicht so zeitig wie Birnen. — Hier darfst du nicht gehen. — Der Zimmermann schlägt einen Nagel in die Wand. — Der Treiber schlägt den Ochsen mit der Peitsche. — Warum wäschst du nicht deine Hände? sie sind nicht rein. — Morgens trinken wir Kaffee, nachmittags Tee; zum²⁾ Mittagessen trinken wir nichts. — Liebe Mutter, was nähst du³⁾? Ich nähe ein Röckchen für das Brüderchen.

C. Mama gólcoju skibku wótkšajo. — Gercy graju, mlóde a stare rejuju. — Gólc a żowćo rejujotej gromaže. — Coga tam gótujoš? nowy płot gótuju hokoło zagrody. — Gósposa mĕso, butru a klĕb kupuju. — Lubujomy nana a mamu, pšeto wónej stej pšecej dobrej a psijaznej. — Knĕžo Bog, ty žognujoš wšykno, což jo żywe. — My se Bogu a cłowĕkam žĕkujomy za take dobre a zmilne dary. — Kak dłujsko južo žałujo a zdychujo twója duša! — Rozmĕjošo-li tež to wšykno, což hukńošo? — Gaž nalĕto nastańo, ceła stwóřba wóžywejo. — Naš stary hujk južo dłujski cas chóřejo.

¹⁾ § 75a 1. — ²⁾ pši. — ³⁾ šyjošo.